

Transkripsjon av podkast fra Skeivt arkiv:

Arendalsuka: «Trans i arkivet»

Hvilke spor ligger i arkivet? En «levende» kilde på scenen. Intervju med Tonje Lygre (1951) Hvem er de, hva forteller de? Hun er intervjuet for Skeivt arkivs Livsminnesamling. Hva var viktig for å henne å fortelle? I samtale med Bjørn André Widvey fra Skeivt arkiv forteller hun om sitt liv og om å leve i sitt opplevde kjønn i moden alder.

Tid: 29 min

Tonje Lygre:

Så man må liksom være veldig klar over hvor man... Hvis man går igjennom denne behandlingen .... hvis man (utydelig) dette med pubertetsblokkere ... Ja, hvis man ønsker å få egne barn, altså genetiske ikke adopterte ....

Vignett

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Du hører på podkasten Skeiv historie fra Skeivt arkiv. Mitt navn er Bjørn André Widvey.

Vignett fortsetter, men fades ut.

Under Arendalsuka arrangerte Skeivt arkiv «Trans i arkivet» på akterdekket av veteranbåten Gamle Oksøy. Med folk og liv på kaien og båttrafikk på sjøen utenfor, inviterte vi Tonje Lygre til å fortelle om sitt liv og om å leve i sitt opplevde kjønn i moden alder.

Hun har tidligere fortalt sin historie til Skeivt arkivs Livsminnesamling, der det i dag finnes 216 personlige, skeive fortellinger.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv: (Ombord på Gamle Oksøy.)

Nummer 204 var ingen ringere enn Tonje Lygre. Jeg tror vi skal gi en liten applaus og ønske henne velkommen fram her.

(applaus)

Velkommen, Tonje. Sett deg ned, og så håper jeg at alle kan se og høre oss.

Først av alt Tonje, så har jeg lyst å spørre deg om dette vi snakket om på flyturen over ... Du sa til meg: Jeg er jo ikke glad i dette begrepet *trans* i det hele tatt. Det må du begynne å forklare litt.

Tonje Lygre:

Ja, altså for meg er jo det som jeg mener, selvfølgelig min mening. Nå må jeg huske dette med mikrofon som jeg ikke er så veldig vant til ....

Vi er mennesker som da lever livene våre på ulike måter. Og det å på en måte hele tiden at vi skal sette hverandre i bås. Det føles for meg litt, ikke bare litt, *veldig* feil. Fordi at det som det gjør ... På en måte, vi blir stigmatiserte. Det er lett å... Ja, det kan brukes som skjellsord. Det brukes liksom på veldig mange negative måter.

Så er det selvfølgelig det at mange er veldig glad i dette begrepet, og det må man jo bare anerkjenne eller godta. Noen synes at det ... Men for meg personlig, så synes *trans* er mer fremmedgjørende enn det inkluderer. Altså det vi ønsker er jo at vi alle skal være en del av et samfunn på. Ja, vi skal ha like rettigheter. Vi skal få lov til å være oss selv. Selv om vi bryter med noen kjønnsnormer som Line har snakket veldig mye om nå. Men allikevel, vi er mennesker. (Line Førre Grønstad holdt et kort foredrag før Tonje.)

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Du, hvorfor valgte du å takke ja til å bli en del av arkivet?

Tonje Lygre:

Det var litt på grunn av det at jeg tenkte jeg har jo og en historie om et levd liv i skammens verden, som jeg mener er viktig å synliggjøre og på en måte fortelle de unge vokser opp i dag at ting kan ta tid. Det er ikke gjort på en dag. For meg tok det et nesten et helt liv før jeg fikk styrke i meg selv til å vise verden hvem jeg var. Så ja, jeg tenkte det var viktig, som den personen jeg er.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Og du sa til meg at da du endelig kunne leve som deg selv, så ble du samtidig overrasket over hvilken *superkraft* det egentlig gav deg å være deg selv.

Tonje Lygre:

Ja, jeg hører du bruker ordet *superkraft* ....

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Jeg tror du har brukt det selv, har du ikke?

Tonje Lygre:

Ja, det har jeg nok sikkert gjort. Det er sant. Det er jo bare det at det som var viktig for meg i «mitt tidligere liv» var jo det å ikke bli avslørt. Jeg skulle ikke vise noen hvem jeg var, for jeg var livredd for å bli utstøtt, for å bli mobbet, ertet - alle disse negative tingene rundt det å være det mennesket som jeg er, sant. Jeg var, ja, jeg var sånn at skammen den styrte mitt liv.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Du fortalte meg at du har jo hatt mange “gode hjelpere” langs veien og samtalepartnere og sånne ting. Men det var spesielt en venninne av deg, som nylig døde, som du dro mange veksler på og erfaringer fra ...

Tonje Lygre:

Det var en som jeg ikke kjente så veldig lenge i livet mitt, som på en måte ga meg noen perspektiver på det å være et menneske som ja, som har sine utfordringer i livet. Og dette er en person som satt i rullestol. Som var veldig avhengig av det, avhengig av hjelp.

Bare for å illustrere hvordan hun møtte verden ... Jeg var på besøk hos dem, ekteparet, flere ganger. Og da sa hun det at nå skal vi ut og *spasere*, og det synes jeg var så godt sagt, på en måte. Vi er ... Vi ønsker bare å leve livene våre. Det er litt det samme som ...

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Jeg har lyst til å snakke litt om dette ... Du sa selv at du har brukt store deler av livet ditt på å være skjult og verne om alt. Og så blir du da veldig offentlig. En ting er jo liksom når du på en måte forteller verden hvem du er. Og jeg tenker i arkiv sammenheng har du valgt å bli intervjuet av oss. Du har også bestemt at ditt intervju er offentlig tilgjengelig. Det er en mulighet ... man kan legge en klausul på det selv, kun tilgjengelig for forskning ... men du har sagt at ditt intervju er åpent tilgjengelig.

Det vil si at man kan gå inn på universitetsbiblioteket og spørre etter en bok eller spørre etter et intervju, så man da får se. Er det fordi man får et enormt stort behov for å feire at du ønsket ...?

Tonje Lygre:

Ja, kanskje litt det også. Men så ser man jo det at ... Ja, men jeg har jo ikke noe å skjule. Det jeg har gjort er at jeg har skjult det fra meg selv. Jeg har på en måte ikke klart å anerkjenne meg selv som den jeg er. Før jeg ble godt voksen.

Dette er mitt liv. Og om det kan komme til nytte for andre i en situasjon der man står i en “skvis” mellom hva man ønsker å gjøre og hva man ... Så tenker jeg “hvorfor ikke”.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Jeg har lyst til å så snakke litt med deg om det som Line beskrev ganske mye om, i sitt innlegg. Nemlig de kildene som ligger (i arkivet), ikke sant? Dette at folk forteller og har lagt igjen ... Ja, og hva er din historie her da du var liten?

Tonje Lygre:

Da jeg var liten? Jo, så var jo det at ... Jeg kjente jo på noe som ikke stemte helt da, sant. Jeg visste fra sånn 8–9 års alderen at jeg var ikke en gutt.

Det var jo ingen ... Man kan si den alminnelige kunnskapen som var tilgjengelig, var ikke ... Det sto kanskje noe i leksikon, men det var liksom rundt transve ... Ja, det som du snakket om. (latter)

Dette med at det var en sykkelig trang til å kle seg i det annet kjønns klær. Og dette har jo ikke noe med... "Dette er jo bare den jeg er," tenkte jeg. "Jeg har jo ikke noe ..."

En transitt var da en person som kledde seg i det annet kjønns klær og for sin egen tilfredsstillelse, eller noe i den duren der. Det var jo heller ikke der det var. Så jeg hadde ikke ord for hvem jeg var, men jeg var ingen gutt.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Og du er jo født i 51. Bare for å sette det i en historisk kontekst.

Tonje Lygre:

Så jeg er en ung dame.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Ung dame, for all del. Men det sier og noe om hvilke ting som var tilgjengelig den gangen av informasjon.

Tonje Lygre:

Ja da.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Men du hadde noen sånne små opplevelser av å møte noen som deg selv. Eller du kunne speile deg selv i noe. Ukepresse eller noe sånn.

Tonje Lygre:

Det dukket opp dette som du snakket om, Kristine Jørgensen. Det dukket jo opp, så det leste man jo så øyet var stort og vått. "Her er det noe ..." Men så var det denne berømte skammen som lå der hele tiden og la et lokk på det, sant.

Dette var noe som du så i en avis, men ingen måtte ... For all del. Ingen måtte se at jeg leste det. Dette måtte ikke vises noen steder.

Og så dukket det opp av til i lokalpressen, da. Siden jeg er fra Bergen, så leste vi i Bergens Tidende. Det var av og til noen sånne små artikler med noen bilder av for eksempel en som var James Bond-pike. Dette var vel på tidlig 70 tallet, eller kanskje borti 80 tallet, husker ikke helt. Men det var sånn at du så at "det skjer noe på dette feltet". Så kanskje en dag så er det, for å si, dags for meg og.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Jeg tror den historien du refererer til var en av disse Bond-pikene som ble avslørt som trans etter at hun hadde spilt i filmen.

Tonje Lygre:

Ja, så ble det avslørt. Det ble liksom en litt stygg sak rundt det.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Og så har vi jo Tone Hellesund som Line refererte til tidligere, professor på Universitetet i Bergen, som i sin forskning har brukt mye av det som fantes av den såkalte kulørte ukepressen og sånne ting. Hun sa i et innlegg hun hadde, der jeg var til stede, for en stund siden, at hun var litt overrasket over antallet historier i Norsk dameblad og sånne ... Tross tiden og liksom skammen rundt det. Men det var veldig mye sånn kjære ... Det var sånne "agony aunts" som det heter på engelsk ... "Kjære Marte", som skulle liksom ta imot alle disse historiene. "Min mann liker å kle seg i dameklær, hva skal jeg gjøre?" "Er han snill mot meg? Slår han deg ikke, behold ham."

(Latter)

Hun var overrasket over at det fantes.

Men du, da vi gjorde dette intervjuet med deg til samlingen vår, så husker jeg ... Etterpå, når vi er ferdig, så setter jeg meg alltid ned og noterer det jeg føler umiddelbart etterpå, for det har noe med... Jeg tar masse notater underveis, men også når vi er ferdig. Men jeg husker at den følelsen jeg satt igjen med da du beskrev ditt tidligere liv, var dette med avvisning, skam, frykt for å bli latterliggjort. Du kalte deg til og med intervjuet ynkelig.

Husker du det?

Tonje Lygre:

Nei, det husker jeg ikke.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Nei, men hvorfor tror du at du kalte deg for det?

Tonje Lygre:

Det har jo sammenheng dette med skammen. Altså, det var ynkelig å være sånn, at det var ikke noe som var ettertraktet. Det var negativt ladet, alt rundt det. Det var jo det som du snakket om. Du snakket om ukepressen. Grunnen til at det ble skrevet om, var jo at det var sensasjonspreget. Det var noe de kunne selge på.

Jeg husker ... Da jeg var i jobb og hvis disse tingene, altså emner rundt spesielt en mann som kledde seg i kvinneklær eller en mann som ønsket og som kalte seg for dame, kvinne eller hva det nå ...

Så ble det alltid ... Jeg husker det dukket opp sånne samtaler, kanskje rundt lunsjbordet på jobben. Så var det alltid med litt sånn ... Ja, en slags latter, en litt sånn "dette er ubehagelig, dette er unormalt, dette er sykelig, dette må vi få slutt på. Så det er klart at det er også med på min undertrykkelse av meg selv.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Var det en eller flere hendelser som gjorde at du endelig tok steget. Du sa jo det innledningsvis at du ble jo godt voksen.

Tonje Lygre:

Ja, det var ... Altså det som gjorde at jeg fikk styrke nok til å bli meg selv, den damen som dere ser her i dag, det var det at jeg ble alvorlig syk. Selv om jeg visste, sånn som vi alle vet, at en dag er vi ikke her lenger. Så vi må på en måte leve livene våre, mens vi lever. (Liten latter)

Det ble en realitet for meg at dette livet varer ikke evig, så nå må du gjøre noe med deg selv. Og da fikk jeg styrke nok til å gjøre det som jeg holder på med nå. Prosessen, den reisen som jeg er ...

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Men hvordan visste du hvem du skulle kontakte? Hvem du skulle gå til?

Tonje Lygre:

Jeg hadde selvfølgelig holdt meg oppdatert hele tiden.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Hadde du en nødplan klar hele tiden?

Tonje Lygre:

Jeg hadde oppdatert meg. Jeg hadde fulgt veldig med på ... Jeg visste hva jeg ville, jeg visste hvor jeg skulle. I dag da vi kom fra flyplassen, Kjevik, passerte vi en liten by der jeg var i 2018.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Tenker du i Grimstad?

Tonje Lygre:

Ja.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Og der er jo Esben Esther. Du hadde også skrevet til henne tidligere, men ....

Tonje Lygre:

Ja, vi hadde hatt en del korrespondanse mange år tilbake.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Ja, men kan ikke du fortelle litt hva du underskrev med, da du var i dialog med henne den gangen?

Tonje Lygre:

Jeg underskrev da med navnet mitt, vennlig hilsen, eller noe sånt, Tonje, fortsatt under konstruksjon (Latter blant publikum.) Jeg var på en måte veldig klar for å gjøre noe, men jeg hadde ikke styrken til å gjøre det.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Så har jo tingene liksom speedet opp. Hjulene er satt i bevegelse, for å si det sånn. Og i 2020 var du til stede på en navneseremoni på Stensveen.

Tonje Lygre:

Ja. Nå heter det Stiftelsen Stensveen ressurscenter. Styreleder sitter der, nemlig.

(latter blant publikum.)

Ja, så var jeg der. Og så hadde stiftelsen fått en humaniora pris i Oppland, var det vel den gangen, fra Human-Etisk forbund for arbeidet som stiftelsen hadde gjort.

Og da hadde Marion Arntzen, som da er en av de som driver dette stedet, spurte om "noe du kunne tenke deg?" "Det hadde vært veldig fint å ha en navneseremoni for de som ... En slags

seremoni rundt det når man skifter navn i voksen alder. Så da ble det laget en sånn. Human-Etisk forbund i Oppland, så fikk jeg spørsmål om jeg ville være den første som gjennomførte den. Og det sa jeg også selvfølgelig ja til, og det var en utrolig fin opplevelse, og jeg kan si det gikk veldig mye (papirlommetørklær) den kvelden.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Du fremførte en sang og, gjorde du ikke?

Tonje Lygre:

Nei, det var på et det var senere. Jeg var med på et stemmeprojekt som var ferdig i vår. Stensveen ligger ved Mjøsa. De som bor på andre siden, bor på "feil side av Mjøsa". Men på "den feile siden" bodde en poet som het Alf Prøysen som har laget veldig mye fint. På dette stemmeprojektet, der jeg prøver å gjøre noe med stemmen min, framførte jeg "Du skal få en dag i morgen" på en slags dialekt. Det var litt spesielt, men jeg våget.

Det er igjen dette med at år man tar steget ut av denne såkalte komfortsonen, våger man utrolig mye mer. Jeg har ikke sangstemme, men det var utrolig gøy likevel.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Nå har vi snakket og er varm i trøyen, så nå kan vi gå over på de litt vanskelige tingene.

Tonje Lygre:

Ja. Det kan vi gjøre.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Og det er pronomen. Hva tenker du rundt det?

Tonje Lygre:

Nei, altså. Mitt pronomen er "hun". Jeg har ikke andre pronomen.

(Båt fløyter)

Der får jeg salutt for det og.

(Latter og applaus)

Nei, hva jeg tenker rundt det. Nei, det. Hva skal jeg si?

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Du sa til meg da vi snakket litt sammen på forhånd, at du forteller hva navnet ditt er, men du har en toleranse for at folk kan ha ....

Tonje Lygre:

Ja, folk kan bruke de pronomenene som føles rett for deg, det er jo sant. Det skulle bare mangle.

At ingen sant ingen kan komme sånn ... Dette med pronomen kan bli litt sånn ...

Noen henger seg veldig mye opp i det på en negativ måte, men hvis man bare, OK, dette er det mennesket sin måte å beskrive seg selv på.

Og så må man samtidig, når man da ... Dette med pronomen, så må man være litt raus selv. Ok, noen ganger bommes det.

I mitt tilfelle, så har levd som mann tidligere. Jeg klarer ikke si det, nesten.

Men folk har kjent meg, og det er lett for at de feilkjønner meg.

Det må jeg ... Jeg blir såret. Jeg må innrømme at det sårer meg. Det treffer ganske dypt.

Men hvis jeg opplever at folk ... De vet at de har ... At de på en måte anerkjenner at de selv har sagt feil, så må vi jo ... Så går det greit, for min del.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Har du et dødenavn eller et fødenavn?

Tonje Lygre:

Jeg har et fødenavn. Dette med dødenavn er også en ting som jeg synes er grusomt. Fordi at den gangen jeg ble født, så jeg ut som jeg gjorde. Det verden så, var en gutt, en guttebaby, sant?

Og da fikk jeg et navn av foreldrene mine som de ga til meg i kjærlighet ut ifra det de tenkte.

Derfor føler jeg at mye riktigere at vi sier fødenavn. Slik opplever jeg det. Jeg vet mange bruker det, men det er et veldig negativt ladet ord. For min del.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Det pågår jo en høylytt debatt rundt disse temaene i norsk offentlighet, og den ser jo ikke ut som den kommer til å hverken stagnere eller gå ned i volum.

Tonje Lygre:

Dessverre nei.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Hvordan oppleves det for deg?

Tonje Lygre:

Nei, altså. En del av de som mener seg berettiget til å uttale seg sterkt rundt dette emnet ... Det føles veldig sårende. De har en negativ vinkling. At jeg eksisterer betyr at jeg vil frata alle kvinner rettigheter. Hvilke rettigheter det skal være, det vet jeg ikke. Jeg har aldri fått noe svar på det.

Så har man dette med den såkalte "garderobesituasjonen". Javel.

I 2016 kom dette med juridisk kjønn på banen. Det er enkelt å skifte juridisk kjønn i dag. Om du ser på tallene, så er det ikke ... Om du ser på 2016, så er det et par tusen personer som har benyttet seg av det.

Og så sier man at det er så lett for en mann som er overgriper å skifte kjønn slik at han kan gå inn i (kvinne)garderoben. Men en overgriper bryr seg ikke om juridisk kjønn. Det har jo ingenting med saken å gjøre.

Og så er det toalettene. Du skal jo ikke tisse på offentlige steder. Du skal holde deg til du kommer hjem.

(latter blant publikum)

Publikum:

Det er ikke lett.

Tonje Lygre:

Nei, det er ikke lett. Men jeg går og tisser. Jeg gjør det.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Det tror jeg alle vi gjør på et eller annet tidspunkt i løpet av en dag. Så det får vi være enig om. Men du, hva skjer framover for deg?

Tonje Lygre:

Nei, jeg er jo fortsatt i en prosess. Jeg har en avtale med et sykehus i Oslo i løpet av høsten. Så det er noe som jeg ser fram til.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Og så snakket du om denne stemme-kursingen, men den er ...

Tonje Lygre:

Altså det prosjektet. Det var et prosjekt som het "Trygg i egen stemme", som da en musikkterapeut Eckhoff har fått midler fra stiftelsen Damm til å gjennomføre.

Det var et pilotprosjekt for et par år tilbake. Og så var det dette prosjektet som har gått over ¾ år. Det gikk over fire samlinger på Stensveen. Vi var 12 personer som var med på dette. Bakgrunnen var at man skulle forsøke å bli trygg i den stemmen ...

Det er klart at når jeg har vært utsatt for testosteron-forurensning i så mange år, så har jeg den stemmen jeg har. Og jeg ønsker at den skal være litt mer i overenstemmelse med hvordan jeg framstår.

Jeg har jobbet en del med det og føler at jeg er på vei, men det tar tid.

Men det prosjektet er jo ... Nå er jeg ikke helt oppdatert om hva som skjer. Men jeg rotet meg inn i en brukergruppe der, av en eller annen merkelig grunn. Så var det snakk om å lage et prosjekt og søke om midler videre ... Da var det snakk om de organisasjonene som er aktive innenfor dette, Harry Benjamin ressurscenter, Pasientorganisasjonen for kjønnsinkongruens, Foreningen fri og Foreningen for transpersoner. Og lage en felles søknad rundt dette, men hvordan det går, vet jeg ikke.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Din generasjon hadde jo mye mindre muligheter i forhold til de som unge i dag. Det er en helt annen historie.

Tonje Lygre:

Det er det.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Dette har du helt sikkert tenkt på: Hvis du var ung i dag. Hva ville du gjort?

Tonje Lygre:

Hvis jeg var ung i dag, ville jeg kommet i gang jo før jo heller. Det ville jeg ha gjort.

Det er klart at jeg har jo en maskulinisert kropp. Det ønsket jeg jo å slippe.

Men samtidig er det et lite tankekors rundt det også. Jeg har levd, jeg er en forelder, jeg er besteforelder.

Jeg har jo levd et liv etter fattig evne. Jeg ville jo ikke ... Jeg kan ikke si jeg har hatt et dårlig liv. Jeg har egentlig hatt et godt liv, ut fra forutsetningene.

Så man må liksom være veldig klar over hvor man... Hvis man går igjennom denne behandlingen før man går igjen ... For eksempel hvis man (utydelig) dette med pubertetsblokkere og går igjennom en sånn behandling, sant, så er det jo ... Ja, hvis man ønsker å få egne barn, altså genetiske ikke adopterte ....

Jeg må jo bare ... Angret? Det livet jeg har levd, er det livet jeg har levd. Jeg kan ikke gjøre noe med det.

Jeg kan ikke gå rundt og være bitter for at jeg ikke vokste opp i dag. Det var sånn det var, og det er på en måte mitt liv.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Så må du fortelle forsamlingen her historien om da du kjørte barnebarnet ditt på fotballtrening og hva kameraten sa om deg.

Tonje Lygre:

Jo, dette var en fjortenåring. Jeg satt i bilen ... Og så kom barnebarnet hjem etterpå og sa "Vet du hva som skjedde?" Jeg husker ikke (hva kameraten het ...) "Han sa "Å, hun var en søt dame."" Men så kommer et men: "Men det ble litt rart da jeg hørte stemmen."

Å få høre fra en 14/15-åring at du er søt, det er ikke så verst.

(Latter)

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Du får ta med deg det.

Når det gjelder arkivmateriale, så tenker jo vi kanskje i et hundreårsperspektiv. Vi har jo ... Slik Line presenterte det nå, noe av stoffet er enda eldre. Men hundre år er jo ingenting i arkivsammenheng.

Så om hundre år er det kanskje noen som ser på intervjuet ditt (i Livsminnesamlingen). Om jorden fremdeles finnes osv.

Hvordan tenker du at de kan bruke materialet fra deg om hundre år? Det blir jo spekulasjoner, men ...

Tonje Lygre:

Det blir spekulasjoner så det holder. Det gjør jo det ...

De kan se at kanskje verden har gått framover. At det kan vise at det har skjedd noe. Det er det jeg klarer å tenke her og nå.

Bjørn Andre Widvey, Skeivt arkiv:

Takk for at du delte din historie med oss her i dag. Jeg syns du fortjener en applaus.

(applaus)

Du har hørt podkasten Skeiv historie fra Skeivt arkiv mitt navn er Bjørn André Widvey. Produsent er Jo Hjelle.